

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 120

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 12 iunie 1997

SUMAR

Nr.		Pagina
	ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
25.	— Ordonanță de urgență cu privire la adopție.....	1-4
26.	— Ordonanță de urgență privind protecția copilului aflat în dificultate.....	4-8

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ cu privire la adopție

În temeiul art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României adoptă următoarea ordonanță de urgență:

Art. 1. — (1) Adopția este o măsură specială de protecție a drepturilor copilului, prin care se stabilește filiația între cel care adoptă și copil, precum și rudenia dintre copil și rudele adoptatorului.

(2) Adopția se face numai pentru protejarea intereselor superioare ale copilului.

(3) Adopția își produce efectele de la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești.

(4) În momentul stabilirii filiației prin adopție, filiația dintre copil și părinții săi naturali încetează.

Art. 2. — (1) Copilul poate fi adoptat până la dobândirea capacității depline de exercițiu.

(2) Persoana care a dobândit capacitatea deplină de exercițiu poate fi adoptată numai de către persoana sau familia care a crescut-o.

Art. 3. — (1) Adopția între frați este interzisă.

(2) Adopția a doi soți de către aceeași persoană sau familie este interzisă.

Art. 4. — (1) Adopția unui copil de către mai multe persoane este interzisă, cu excepția cazului în care ea se face de către soț și soție, simultan sau succesiv.

(2) Dacă persoana care dorește să adopte este căsătorită, va fi necesar și consimțământul celuilalt soț, cu excepția cazurilor în care acesta este în imposibilitate de a-și manifesta voința.

Art. 5. — (1) Nu pot adopta decât persoanele care au capacitatea deplină de exercițiu și care sunt cu cel puțin 18 ani mai în vârstă decât cei pe care doresc să îi adopte.

(2) Pentru motive temeinice, instanța judecătorească va putea încuviința adopția, chiar dacă diferența de vârstă dintre adoptat și adoptatori este mai mică.

Art. 6. — (1) Nu pot adopta decât persoanele sau familiile care prezintă condițiile materiale și garanțiile morale necesare asigurării dezvoltării armonioase a copilului.

(2) Comisia pentru protecția copilului, de la domiciliul persoanei sau al familiei care dorește să adopte, constată existența condițiilor și a garanțiilor prevăzute la alin. (1) și atestă faptul că persoana sau familia este aptă să adopte.

(3) Atestatul se eliberează de către Comisia pentru protecția copilului, la cererea persoanei sau a familiei interesate, în termen de 90 de zile de la data depunerii cererii, pe baza rapoartelor și a propunerilor serviciului public specializat pentru protecția copilului, din județ sau din sectorul municipiului București, sau ale unui organism privat autorizat.

(4) Comisia pentru protecția copilului poate elibera atestatul numai dacă din rapoartele prevăzute la alin. (3) rezultă că persoana sau familia în cauză prezintă garanțiile și îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (1).

Art. 7. — (1) Pentru încuviințarea adopției sunt necesare:

a) consimțământul, exprimat în formă autentică, al părinților sau, după caz, al părintelui la adopția copilului de către o persoană sau familie propusă de Comisia pentru protecția copilului;

b) avizul favorabil al Comisiei pentru protecția copilului de la domiciliul copilului;

c) consimțământul copilului care a împlinit vârsta de 10 ani;

d) consimțământul persoanei sau al familiei care adoptă.

(2) Dacă părinții copilului sunt decăzuți din drepturile părintești, decedați, puși sub interdicție, declarați judecătorește morți, necunoscuți sau se află în orice situație care determină imposibilitatea de a-și manifesta voința, precum și în cazul în care copilul este declarat judecătorește abandonat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, consimțământul prevăzut la alin. (1) lit. a) nu este necesar.

(3) Dacă unul dintre părinți a fost decăzut din drepturile părintești sau este decedat, necunoscut, pus sub interdicție, declarat judecătorește mort sau dispărut, consimțământul celui alt părinte este suficient.

Art. 8. — (1) Consimțământul părinților poate fi exprimat numai după trecerea unui termen de 45 de zile de la nașterea copilului.

(2) Părintele poate revoca consimțământul în termen de 30 de zile de la data înscrisului autentic prin care acesta a fost exprimat.

(3) După expirarea termenului prevăzut la alin. (2), consimțământul părintelui devine irevocabil.

Art. 9. — (1) În cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 6, la art. 7 alin. (1) lit. a) și d) și la art. 8 pentru ca adopția să poată fi încuviințată, Comisia pentru protecția copilului poate încredința copilul în vederea adopției unei persoane sau familii care beneficiază de atestatul prevăzut la art. 6.

(2) Dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului privind protecția copilului aflat în dificultate, referitoare la încredințarea copilului unei persoane sau familii, sunt aplicabile.

(3) Comisia pentru protecția copilului poate încredința copilul în vederea adopției și unei persoane sau familii care nu are cetățenia română, dar care are reședința pe teritoriul statului român de cel puțin 6 luni.

(4) Încredințarea copilului în vederea adopției durează minimum 3 luni. Perioada pentru care copilul este încredințat se stabilește de către Comisia pentru protecția copilului, o dată cu încredințarea copilului în vederea adopției.

(5) În această perioadă, persoana sau familia căreia i-a fost încredințat copilul se află sub supravegherea serviciului public specializat pentru protecția copilului din subordinea Comisiei pentru protecția copilului sau a organismului privat autorizat care a propus comisiei încredințarea copilului, în vederea adopției, persoanei sau familiei respective. Aceste servicii publice specializate pentru protecția copilului sau organisme private autorizate sunt obligate să prezinte comisiei rapoarte bilunare, referitoare la evoluția copilului și a relațiilor dintre acesta și persoana sau familia căreia i-a fost încredințat în vederea adopției.

(6) La sfârșitul perioadei prevăzute la alin. (4), Comisia pentru protecția copilului hotărăște asupra eliberării avizului favorabil prevăzut la art. 7 alin. (1) lit. b). Eliberarea avizului prelungește de drept perioada pentru care copilul a fost încredințat în vederea adopției, până la încuviințarea sau respingerea cererii de către instanță.

(7) Dacă, înăuntrul termenului prevăzut la art. 8 alin. (2), o rudă a copilului, până la gradul al patrulea inclusiv, cere ca acesta să îi fie încredințat în vederea adopției, la expirarea aceluși termen Comisia pentru protecția copilului va lua în considerare, cu prioritate, posibilitatea încredințării copilului acelei rude. În acest caz, termenul prevăzut la art. 6 alin. (3) se reduce la 30 de zile, celelalte dispoziții ale art. 6 rămânând aplicabile.

(8) În cazul în care o persoană sau o familie cu cetățenie română și o persoană sau o familie cu cetățenie străină cer încredințarea în vederea adopției a aceluiași copil, posibilitatea încredințării copilului la persoana sau familia cu cetățenie română va fi luată în considerare cu prioritate de către Comisia pentru protecția copilului. Opinia exprimată de copilul cu discernământ va fi determinantă în luarea hotărârii.

Art. 10. — (1) Comitetul Român pentru Adopții este organ în subordinea Guvernului, înființat în scopul supravegherii și sprijinirii acțiunilor de protecție a drepturilor

copilului prin adopție și al realizării cooperării internaționale în acest domeniu.

(2) Comitetul Român pentru Adopții este autoritatea centrală română, însărcinată să aducă la îndeplinire obligațiile prevăzute de Convenția asupra protecției copiilor și cooperării în materia adopției internaționale, încheiată la Haga la 29 mai 1993 și ratificată de Parlamentul României prin Legea nr. 84/1994.

(3) Activitatea Comitetului Român pentru Adopții este coordonată de Departamentul pentru Protecția Copilului din cadrul aparatului de lucru al Guvernului. Șeful Departamentului pentru Protecția Copilului este președintele Comitetului Român pentru Adopții. Modul de organizare și funcționare a comitetului se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(4) În vederea îndeplinirii atribuțiilor ce îi revin și a atingerii scopului pentru care a fost înființat, Comitetul Român pentru Adopții colaborează cu autorități publice române și străine, cu serviciile publice specializate pentru protecția copilului, subordonate acestora, cu organismele private române și străine autorizate și cu organizații internaționale, în orice probleme de interes reciproc în domeniul adopției.

Art. 11. — (1) Cererile persoanelor sau ale familiilor cu domiciliul sau cu reședința în România, care doresc să adopte, vor fi transmise Comitetului Român pentru Adopții, după eliberarea atestatului prevăzut la art. 6 alin. (3), numai prin intermediul serviciilor publice specializate pentru protecția copilului din subordinea comisiilor pentru protecția copilului sau al organismelor private române autorizate.

(2) Cererile persoanelor sau ale familiilor care au domiciliul sau reședința pe teritoriul altui stat și care doresc să adopte vor fi transmise Comitetului Român pentru Adopții numai prin intermediul autorității centrale care acționează în acel stat în domeniul protecției copiilor și cooperării în materia adopției internaționale sau al organismelor private autorizate de către aceasta și de către Comitetul Român pentru Adopții. În lipsa unei autorități centrale, cererile vor fi transmise comitetului numai prin intermediul autorității publice din statul respectiv, cu atribuții în domeniul adopției, care a încheiat cu comitetul acorduri de colaborare, sau al organismului privat autorizat de către aceasta și de către comitet.

(3) În situația prevăzută la alin. (2), cererile vor fi însoțite de următoarele acte:

a) un act, eliberat de autoritățile străine prevăzute la alin. (2), din care să rezulte că există garanții pentru ca minorul să intre și să locuiască în statul străin respectiv în cazul încuviințării adopției, cât și pentru urmărirea evoluției lui după adopție;

b) un act, eliberat de autoritățile străine prevăzute la alin. (2), din care să rezulte că persoana sau familia în cauză este aptă să adopte, în conformitate cu prevederile legii lor naționale;

c) raportul asupra anchetei psihosociale, efectuată de autoritățile străine competente sau de organismele private autorizate de către acestea la domiciliul persoanei sau al familiei în cauză, în care să se arate opinia acestora cu privire la adopție;

d) certificate de naștere și de căsătorie ale persoanei sau ale familiei în cauză, în copie legalizată;

e) certificate privind starea de sănătate și antecedentele penale ale persoanei sau ale familiei respective.

(4) Cererea și actele prevăzute la alineatul precedent nu vor fi primite de Comitetul Român pentru Adopții, decât dacă sunt însoțite de traducerea autentică în limba română.

Art. 12. — (1) Comisiile pentru protecția copilului din fiecare județ, respectiv din sectoarele municipiului București, sunt obligate să transmită Comitetului Român pentru Adopții datele de identitate și toate informațiile pertinente referitoare la copiii a căror adopție sunt competente să o avizeze.

(2) Comitetul Român pentru Adopții este obligat să comunice datele primite conform prevederilor alin. (1) tuturor comisiilor pentru protecția copilului, în termen de 5 zile de la primire.

(3) În termen de 60 de zile de la comunicarea datelor prevăzute la alin. (2), comisiile pentru protecția copilului vor

transmite cererile persoanelor sau ale familiilor atestate corespunzător și care doresc să le fie încredințați acei copii în vederea adopției. La expirarea acestui termen, în cazul în care Comisia pentru protecția copilului de la domiciliul copilului nu a comunicat hotărârea de încredințare a acestuia, în vederea adopției, unei persoane sau familii, în condițiile prevăzute la art. 9, Comitetul Român pentru Adopții va repartiza sarcina încredințării copilului în vederea adopției comisiei care a transmis cele mai multe cereri în acest sens.

(4) Dacă nu există cereri privind încredințarea copilului în vederea adopției sau dacă cererea de încredințare a copilului în vederea adopției nu a fost aprobată, Comitetul Român pentru Adopții va repartiza sarcina identificării unei persoane sau unei familii potrivite pentru copil unui serviciu public specializat pentru protecția copilului sau unui organism privat român autorizat. Comitetul va face o repartizare echitabilă, ținând seama de numărul cererilor care i-au fost adresate de către serviciul public specializat pentru protecția copilului sau de către organismul privat autorizat.

(5) În termenul stabilit de Comitetul Român pentru Adopții, serviciul public specializat pentru protecția copilului sau organismul privat autorizat va prezenta acestuia propuneri privind încuviințarea adopției copilului, acordând prioritate persoanelor sau familiilor cu cetățenie română. Propunerile vor fi însoțite de următoarele acte:

- a) certificatul de naștere al copilului, în copie legalizată;
- b) certificatul medical privind starea de sănătate a copilului, eliberat de policlinica de la domiciliul acestuia.
- c) avizul favorabil al comisiei pentru protecția copilului privind încuviințarea adopției;
- d) declarația autentificată de consimțământ la adopție a persoanei sau familiei care dorește să adopte, în care aceasta să precizeze că a luat cunoștință de starea de sănătate a copilului, potrivit certificatului medical prevăzut la lit. b).

Art. 13. — Este interzisă adopția copiilor care nu se află în evidența Comitetului Român pentru Adopții, cu excepția cazului în care sotul adoptă copilul celuilalt soț, a cazului în care adoptatorii sunt rude până la gradul al patrulea inclusiv cu unul dintre părinții copilului sau a adopției în condițiile prevăzute la art. 2 alin. (2).

Art. 14 — (1) Încuviințarea adopției este de competența instanțelor judecătorești.

(2) Cererea persoanei sau a familiei care dorește să adopte un copil aflat în evidența Comitetului Român pentru Adopții este transmisă de acesta instanței judecătorești competente, prin intermediul serviciului public specializat pentru protecția copilului sau al organismului privat autorizat, prevăzute la art. 12 alin. (4).

(3) Cererea va fi însoțită de actele prevăzute la art. 11 alin. (3) și la art. 12 alin. (5), iar în cazul persoanelor sau al familiilor cu domiciliul sau cu reședința în România, de atestatul prevăzut la art. 6 alin. (3).

(4) Dacă s-a hotărât încredințarea copilului în vederea adopției, o copie certificată conform cu originalul de pe hotărârea de încredințare este transmisă instanței competente.

(5) În toate cazurile, cererea va fi însoțită de confirmarea Comitetului Român pentru Adopții, din care să rezulte că procedurile și termenele prevăzute la art. 11, 12 și 13 au fost respectate.

Art. 15. — (1) Cauzele privitoare la încuviințarea adopției se judecă în primă instanță de către tribunale.

(2) Hotărârile date în cauzele având ca obiect încuviințarea adopției nu sunt supuse apelului.

Art. 16. — (1) Instanța competentă este cea în a cărei rază teritorială se găsește domiciliul copilului.

(2) Cauzele pentru judecarea cărora nu se poate determina instanța competentă, conform alineatului precedent, se judecă de către Tribunalul Municipiului București.

Art. 17. — Acțiunile și cererile privitoare la încuviințarea adopției sunt scutite de taxa de timbru.

Art. 18. — (1) Instanța soluționează cererea pentru încuviințarea adopției, în camera de consiliu, în complet constituit din doi judecători. Cauzele referitoare la

încuviințarea adopției se judecă de judecători special desemnați de ministrul justiției.

(2) Judecarea cererii se face cu citarea Comisiei pentru protecția copilului, care a avizat favorabil încuviințarea adopției, care îl reprezintă pe copil, a persoanei sau a familiei care dorește să adopte, a Comitetului Român pentru Adopții și cu participarea procurorului. Familia sau persoana care dorește să adopte poate fi reprezentată numai de serviciul public specializat pentru protecția copilului sau de organismul privat autorizat prevăzut la art. 12 alin. (4).

(3) Instanța poate administra orice probă admisă de lege.

(4) Consimțământul copilului care a împlinit vârsta de 10 ani va fi cerut în instanță.

(5) Raportul referitor la ancheta psihosocială a copilului este cerut de instanță. Acesta se prezintă de către Comisia pentru protecția copilului care a avizat favorabil adopția copilului și cuprinde date privind personalitatea, starea fizică și mentală a copilului, antecedentele acestuia, condițiile în care a fost crescut și în care a trăit, orice alte date referitoare la creșterea și educarea copilului, precum și opinia copilului cu privire la adopția propusă.

Art. 19. — În cazul adopției copilului de către o persoană sau o familie cu domiciliul pe teritoriul altui stat, instanța se va pronunța asupra cererii de încuviințare a adopției, având în vedere ca adoptatul să poată beneficia în țara străină de garanțiile și normele echivalente aceluia existente în cazul unei adopții naționale.

Art. 20. — În cazul adopției prevăzute la art. 19, pe baza hotărârii judecătorești irevocabile, Comitetul Român pentru Adopții va elibera un certificat care atestă că adopția este conformă cu normele impuse de Convenția asupra protecției copiilor și cooperării în materia adopției internaționale, încheiată la Haga la 29 mai 1993.

Art. 21. — (1) Copilul dobândește prin adopție numele celui care adoptă. Dacă adopția se face de către soți care nu au un nume de familie comun, aceștia sunt obligați să declare instanței numele pe care copilul urmează să îl poarte.

(2) Pe baza hotărârii irevocabile de încuviințare a adopției, serviciul de stare civilă competent va întocmi, în condițiile legii, un nou act de naștere al copilului, în care adoptatorii vor fi trecuți ca fiind părinții săi firești. Vechiul act de naștere se va păstra, menționându-se pe marginea acestuia întocmirea noului act.

(3) Este interzisă căsătoria între adoptat și rudele sale firești, potrivit art. 6 din Codul familiei. Serviciile publice specializate pentru protecția copilului, precum și ofițerii de stare civilă vor urmări respectarea acestei prevederi.

Art. 22. — (1) Adopția este supusă, potrivit legii, nulității sau desfacerii.

(2) Adopția poate fi desfăcută la cererea copilului care a împlinit vârsta de 10 ani sau a Comisiei pentru protecția copilului de la domiciliul acestuia, dacă desfacerea este în interesul superior al copilului.

(3) Instanța se va pronunța și cu privire la numele copilului după desfacerea adopției.

(4) La desfacerea adopției, părinții firești ai copilului redobândesc drepturile și obligațiile părintești, numai dacă instanța nu decide o altă măsură de protecție a copilului, în condițiile legii.

(5) Cererile de desfacere a adopției urmează aceleași reguli de competență ca și cele pentru încuviințarea acesteia.

Art. 23. — (1) Comitetul Român pentru Adopții, cu sprijinul reprezentanțelor diplomatice și consulare române și pe alte căi admise de normele internaționale, va depune diligentele necesare pe lângă autoritățile sau organismele statului al cărui cetățean a adoptat un copil român, pentru ca acesta să beneficieze de garanțiile și normele echivalente aceluia existente în cazul unei adopții naționale.

(2) Comitetul Român pentru Adopții sau, după caz, comisiile pentru protecția copilului de la domiciliul adoptatului au datoria să urmărească evoluția copilului și a relațiilor dintre acesta și părinții săi adoptivi cel puțin 2 ani după încuviințarea adopției. În acest scop, serviciile publice specializate pentru protecția copilului sau organismele private

autorizate, care au fost implicate în adopția copilului, sunt obligate să le prezinte rapoarte periodice, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului.

Art. 24. — Părinții adoptivi au obligația de a informa copilul că este adoptat, de îndată ce vârsta și gradul de maturitate al acestuia o permit. Acest lucru va fi notificat Comisiei pentru protecția copilului. Serviciile publice specializate pentru protecția copilului sunt obligate să acorde părinților adoptivi sprijinul necesar pentru îndeplinirea corespunzătoare a acestei obligații.

Art. 25. — (1) Organismele private prevăzute de prezenta ordonanță de urgență sunt persoane juridice de drept privat, cu scop nelucrative, constituite în condițiile legii. La constituirea persoanelor juridice române, instanța va cere avizul Departamentului pentru Protecția Copilului.

(2) Autorizarea organismelor private care acționează în domeniul protecției drepturilor copilului prin adopție se face de către Comitetul Român pentru Adopții.

(3) Autorizarea oricărui organism privat străin este posibilă numai dacă acesta este reprezentat de un organism privat român autorizat.

(4) Autorizația este valabilă un an. Reînnoirea acesteia este condiționată de prezentarea, la Comitetul Român pentru Adopții, a rapoartelor de activitate ale organismului privat, anual sau la cererea comitetului.

(5) Criteriile și procedurile de autorizare a organismelor private se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art. 26. — (1) Fapta părintelui, a tutorelui sau a ocrotitorului legal al copilului, care pretinde sau primește, pentru sine sau pentru altul, bani ori alte foloase materiale în scopul adopției copilului se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă prevăzută la alin. (1) se sancționează și fapta persoanei care, în vederea obținerii unui folos material necuvenit, intermediază sau înlesnește adoptarea unui copil.

(3) Banii, valorile sau orice alte bunuri primite se confiscă, iar dacă acestea nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani.

Art. 27. — (1) Pe data publicării în Monitorul Oficial al României a prezentei ordonanțe de urgență, Legea nr. 11/1990 privind încuviințarea adopției, modificată prin Legea nr. 48/1991 și prin Legea nr. 65/1995, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 159 din 24 iulie 1995, dispozițiile capitolului III „Adopția” al titlului II din Codul familiei, precum și orice altă dispoziție contrară se abrogă.

(2) Cererile pentru încuviințarea adopției, aflate pe rolul instanțelor judecătorești la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, vor fi soluționate potrivit reglementării în vigoare la data introducerii cererii.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

Ministru delegat
pe lângă primul-ministru
pentru coordonarea Secretariatului General
al Guvernului și a Departamentului
pentru Administrație Publică Locală,
Remuș Opris
Secretar de stat,
șeful Departamentului
pentru Protecția Copilului,
președintele Comitetului Român pentru Adopții,
Cristian Liviu Tăbăcaru

București, 9 iunie 1997.
Nr. 25.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ privind protecția copilului aflat în dificultate

În temeiul art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României adoptă următoarea ordonanță de urgență:

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) În sensul prezentei ordonanțe de urgență, copilul se află în dificultate, dacă dezvoltarea, securitatea sau integritatea sa, fizică sau morală, este periclitată.

(2) Prin *copil* se înțelege persoana care nu a împlinit vârsta de 18 ani și nu are capacitate deplină de exercițiu.

Art. 2. — Copilul aflat în dificultate se bucură de protecție și de asistență în realizarea deplină și în exercitarea corespunzătoare a drepturilor sale, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 3. — (1) Responsabilitatea de a asigura copilului aflat în dificultate protecție și asistență în realizarea și în exercitarea drepturilor sale revine, în primul rând, colectivității locale din care acesta face parte.

(2) Statul sprijină colectivitatea locală din care face parte copilul, în îndeplinirea obligațiilor ce decurg din această responsabilitate.

Art. 4. — (1) Consiliul județean și, respectiv, consiliile locale ale sectoarelor municipiului București stabilesc măsuri de protecție a copilului aflat în dificultate și asigură aplicarea corespunzătoare a acestora.

(2) În vederea exercitării atribuțiilor prevăzute la alin. (1), în subordinea consiliului județean, respectiv a consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, se organizează și funcționează Comisia pentru protecția copilului și serviciul public specializat pentru protecția copilului.

Art. 5. — (1) Comisia pentru protecția copilului este organ de specialitate al consiliului județean, respectiv al consiliului local al sectorului municipiului București, și îndeplinește atribuțiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, referitoare la stabilirea măsurilor de protecție a copilului aflat în dificultate și la relațiile cu serviciul public specializat pentru protecția copilului.

(2) Comisia pentru protecția copilului coordonează activitatea autorităților administrației publice locale din unitățile administrativ-teritoriale de pe teritoriul județului, în domeniul autorității tutelare și al protecției drepturilor copilului.

Art. 6. — (1) Serviciul public specializat pentru protecția copilului se înființează prin hotărâre a consiliului județean, respectiv a consiliului local al sectorului municipiului București, și funcționează ca instituție publică de interes județean, respectiv local, cu personalitate juridică.

(2) Serviciul public specializat pentru protecția copilului propune Comisiei pentru protecția copilului măsurile de